

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 130 (1866)

Trešdien, 1956. g. 31. oktobri

12. gads

Strādnieki un strādnieces, inženieri un tehniķi, meistari! Uzlabojiet darbu un ražošanas organizāciju, visnotaļ stipriniet darba disciplīnu, nodrošiniet uzņēmumu ritmisku darbu! Cīnieties par taupības režīmu, paaugstiniet produkcijas kvalitāti un pazeminiet tās pašizmaksu!

(No PSKP CK Atzinājumiem Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienai)

Rūpniecības uzņēmumiem jāstrādā vēl labāk

Analizējot deviņu mēnešu rajona rūpniecības uzņēmumu ražošanas plānu izpildi, tas kopumā izpildīts par 106,6 procentiem. Pie tam rūpniecības uzņēmumi 9 mēnešos devuši produkciju par 2.994 tūkstoš rubļiem vairāk nekā tai pašā laikā 1955. gadā. Tie ir iepriecinoši skaitļi. Labus rezultātus uzrāda Kables pienotavas kolektīvs, kurš deviņu mēnešu plānu izpildījis par 125,1 procentu. Tāpat ne slikti strādājis rajona rūpniecības kombināta kolektīvs, kurš deviņu mēnešu ražošanas plānu izpildījis par 123 procentiem. Iekas, ka šis skaitlis runā visu to labāko par šā uzņēmuma darbu. Bet ja stiprāk paskatāmies, tad varam daudz ko vēl vēlēties. Rūpkombināts gan izpildījis un pārsniedzis kopražošanas uzdevumu, bet nav izpildījis plānu pa sortimentiem.

Rajonā ļoti daudz pārpurvotu zemju, kas gaida galda uz meliorāciju. Bet Rūpkombināts drenu cauruļu ražošanas plānu deviņos mēnešos izpildījis tikai par 75,3 procentiem. Tikpat nepieciešami rajonam vajadzīgi celtniecībai ķieģeļi, kuru ražošanas plāns nav izpildīts.

Rūpkombināts nav vienīgais uzņēmums, kurš gan pārsniedz kopražošanas plānu, bet neizpilda sortimenta uzdevumu.

Mūsu zemē pats vērtīgākais un dārgākais ir cilvēks — darba darītājs. Arī mūsu rūpniecības uzņēmumos daudz kas tiek darīts darba aizsardzības labā. Bet tomēr vēl ļoti daudz ko varētu vēlēties. Visos uzņēmumos darba aizsardzībai paredzētie līdzekļi gan ir iztērēti, bet finliru fabrika „Vulkans” pēdējos deviņos mēnešos ir bijusi 56 negadījumi darbā un pie tam šajā uzņēmumā ir augsts slimojošo procents. Tā deviņos mēnešos fabrika slimības dēļ zaudējusi 10.134 darba dienas. Jāpauzē, kāpēc tas tā? Un atbilde ļoti vienkārša. Parak maza vērība tiek veltīta darba aizsardzībai. Cechos ir caurvējš. Strādnieki bieži slimo. Nepieciešams steidzīgi veltīties komitejai kopā ar administrāciju stāvokli uzlabot. Finliru fabrika „Vulkans” darba kavējumi nenotiek vienīgi tikai slimības dēļ, bet bieži darba kavējumi šai fabrikā notiek dzeršanas un citu neattaisnotu lemeslu dēļ. Tā „Vulkana” deviņos mēnešos bez attaisnojoša lemesla kavētas 105 darba dienas. Fabrikas vadībai šeit jāpieliek visie spaidīgākie līdzekļi. Jārīko uz vietas atklātas administratīvās komisijas sēdes, kurās vainīgie visa kolektīva priekšā dabū kauna sarkt un bālēt. Te liels un atbildīgs audzināšanas un izskaidrošanas darbs jāveic partijas un komjaunatnes organizācijām, gan rīkojot pārrunas, referētus, lekcijas par darba disciplīnas jautajumiem. Plaši izvērtama pašdarbība, kurā iesaistāma fabrikas jaunatne. Viss tas labvēlīgi atsauksies uz darba disciplīnas nostiprināšanu fabrikas kolektīvā.

Pārbaudīta masu darba metode ir socialistiska sacensība. Labus rezultātus šeit uzrāda mežrūpniecības kolektīvs, kurš sacensās ar mūsu kaimiņu republikas Igaunijas Tartu mežrūpniecību. Bet daļa uzņēmumu socialistisko sacensību noslēguši tikai formāli.

Uzņēmumos aizvien vēl partijas organizācijas pilnībā neizmanto savas tiesības un neprasa nekādas atskaites no saimnieciskiem darbiniekiem, cecha priekšniekiem. Tas noteikti jādara, citādi partijas organizācijas neizpilda savus uzdevumus. Visi rūpniecības uzņēmumi jāpacel līdz pirmrindnieku līmenim. Atpaļcēju nedrīkst būt!

Pirmssvētku dienās

Vilnas audumi no ietaupītām izejvielām

Lai sagaidītu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienu ar labiem panākumiem, diendienā neatlaidīgi strādā Kuldīgas tūku fabrikas kolektīvs, Spraiga sacensība izvērtas par izejvielu ietaupīšanu. Meistara palīgs b. Veisbergs uzlabojis šķetināmo mašīnu. Līdz ar to samazinājis atkritumu daudzums par 10—15 procentiem. Tas

audējām devis iespēju pēdējos sešos mēnešos vien izgatavot no ietaupītajām izejvielām 5 tūkstošus metru vilnas auduma.

Līdz Oktobra svētkiem fabrikas kolektīvs paredzējis dot produkciju virs plāna par 250 tūkstošiem rubļu un noāust 300 metru auduma.

I. Silāja

Gada plāns izpildīts

Kuldīgas pienotavas darbinieku kolektīvs, ieslēdzoties socialistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienai, guvis labus panākumus visās ražošanas nozarēs.

Jau uz 29. oktobri ražosa-

nas un piena sagādes gada plāni ir izpildīti un pārsniegti. Līdz gada beigām pienotavas kolektīvs dos papildus 10 tonnas sviesta un pārstrādās 250 tonnas piena.

K. Ševellis

Kartupeļi norakti

Novākt kartupeļus pēc iespējas ātrāk — ar tādu apņemšanos strādā katrs Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedrs.

Pirmie kartupeļu novākšanu pabeidza pirmās brigades ļaudis. Kartupeļus ņēma ar kartupeļu rokamo mašīnu, bet lielākā platībā — 17 hekt-

ari bija jāzār ar spīļarkliem vai jāizceļ dakšām.

Uz šodienu kolchozs norēķinājis ar valsti kartupeļu obligatajā piegādē un naturmaksā par MTS darbu. Uzsākta kartupeļu nodošana valsts iepirkumā.

I. Vējāns

Cukurbietes novāktas

Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieces — cukurbietu audzētājas pabeigušas biešu novākšanu, novācot tās no 6 hektāriem. Pirmās šo darbu pabeidza Katrīne Segliņa un Antonija Bikse, no kuru ļauciņiem arī bietes novestas.

Šinī nedēļā kolchoznieki nolēmuši arī visas bietes novest cukurbietu pieņemšanas punktā.

I. Lapiņa

Pēdējās dienās lauksaimniecības arteļa „Abava” cukurbietu laukos katru dienu strādāja 8 kolchoznieces. Viņas steidza nodarīnāt cukurbietes. Tagad tas paveikts — cukurbietes nodarīnātas visā 11 hektaru platībā. Sevišķi čakli cukurbietu novākšanā strādāja Amaliņa Jansone, kura pirmā bietes novāca un pati piegādāja tās pieņemšanas punktā. Labi strādāja arī Anna Malkirte, Matilde Freimane un citas.

Pašreiz kolchoznieki steidz cukurbietu piegādāt pieņemšanas punktā.

I. Sallņa

PADOMJU DZIMTENĒ

Azerbaidžanas PSR. Baskinskas pārvietojamo urbājamo mašīnu rūpnīcā samontēti divi pārvietojamie urbšanas agregāti Indijai. Minētie agregāti apgādāti ar jaunākās konstrukcijas urbšanas torņiem, sūkņiem, rotoriem un dažādām palīgierīcēm. Katrs agregāts apgādāts arī ar palīgierīcēm, rezerves daļām un instrumentiem.

Uzņēmumā: jaunie agregāti pirms nosūtīšanas uz Indiju.

Augstskolas absolventi—kolchozu biedri

Semipalatinskas zooveterinārijas instituta 5. kursa studentiem beigusies ražošanas prakse. Viņi strādāja par lopkopības brigāžu brigadieriem, veterinārārstu palīgiem, veterināriem tehniķiem Pieirtišas kolchozos un padomju saimniecībās. Daudzi abiturienti nolēmuši pēc augstskolas beigšanas braukt pastāvīgā darbā uz Ajaguzas rajona kolchoziem, kur viņi strādāja prakses laikā. Piemēram, studente A. Simova iestājusies Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā, kur viņa strādās par zootehniķi. Par Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedriem kļuvuši studenti Karimovs un Uzbekanovs. Dzimtāajā Budjonniņa vārdā nosauktajā kolchozā nolēmis atgriezties zootehnikas fakultātes students Kazimbetovs.

Maskavas apgabals. Pavlovo-Posadkas līnu kombināta uzņēmuma audēja komuniste V. Kladova 19 mēnešus pēc kārtas patur kombināta labākās audējas nosaukumu. Viņa izstrādes normas vidēji izpilda par 110 procentiem. Centīgā audēja ražošanas darbu sekmīgi saista ar mācībām neklāties tekstila tehnikumā un pašreiz izstrādā diplomdarbu.

Uzņēmumā: V. Kladova darbā.

Komunistiskā partija — Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas organizētāja

Neilgi pirms Oktobra socialistiskās revolūcijas, I Viskrievijas Padomju kongresā, meņševiku lideris Cereteli savā runā apgalvoja, ka neviena politiskā partija Krievijā neuzdrošinātos viena pati ņemt varu savās rokās.

— Tādas partijas Krievijā nav! — skaļi teica Cereteli. Un, pilnīgi negaidot, aplūsošajā zālē atskanēja balss:

— Ir tāda partija! Tā bija Vladimira Iljiča Leņina balss.

— Mūsu partija, — sacīja viņš, — katru mirkli ir gatava saņemt pilnīgi visu varu.

Komunistu partija nebaidījās uzņemties visu atbildību par valsts likteni. Partijas vadībā mūsu zemes darbaudis atbrīvojās no muižnieku un kapitalistu jūga, nodibināja Padomju varu.

Krievijā socialistiskās revolūcijas uzvaras izcīnā līdz ar citiem vēsturiskiem cēloņiem izšķiroša nozīme bija tam, ka strādnieku šķiru cīņā vadīja marksistiska revolucionāra partija, kas bija apbruģota ar zinātniskā socialisma teoriju un revolucionārās kustības pieredzi. Šo partiju bija nodibinājis lielais darbaļaužu vadonis Vladimirs Iljičs Leņins.

Oktobra revolūcijas uzvaras izcīnā nenovērtējama nozīme bija leņiniskajai socialistiskās revolūcijas teorijai. V. I. Leņins, pamatojoties uz paša atklāto likumu par kapitalisma nevienmērīgo ekonomisko un politisko attīstību imperialisma laikmetā, secināja, ka socialisms var uzvarēt sākumā nedaudzās vai pat vienā atsevišķā valstī. Leņina ģenialā ideja iedvesmoja Krievijas strādnieku šķiru, nostiprināja tajā ticību saviem spēkiem.

Partija gāja uz Oktobra socialistisko revolūciju pa V. I. Leņina norādīto ceļu. Savās pazīstamajās Aprīļa tezēs Leņins bija izstrādājis plānu pārejai no buržuāziski demokrātiskās revolūcijas uz socialistisko revolūciju. Tezēs paredzēja pārvērst visu zemi par visas tautas — valsts īpašumu un nodot to zemnieku lietošanā, apvienot visas bankas vienā nacionālajā bankā, nodibināt strādnieku kontroli pār sabiedrisko ražošanu un produktu sadali. Par vislabāko valsts varas formu pārejai uz socialismu Leņins uzskatīja Padomju Republiku.

Leņina izvirzīto plānu par buržuāziski demokrātiskās revolūcijas pārvēršanu socialistiskajā revolūcijā apstiprināja partijas Aprīļa konference. Šā plāna lielā nozīme bija tā, ka partija ieguva skaidru orientāciju — kas jā dara konkrētajā sarežģītajā stāvoklī, lai vestu sev līdz masas. Plaša izskaidrošanas darba rezultātā bolševiki izcīnīja vairākus Padomju un tādējādi pārvērtā tās par patiesi revolucionāriem orgāniem cīņā par valsts varu.

Bolševiki bija par mierīgu revolūcijas attīstību, par to, lai pāreja uz jauno sabiedrisko iekārtu notiktu ar iespējami mazāk upuriem. Fabrikās un rūpnīcās, šachtās un raktuvēs, karaspēka daļās un kara flotē viņi atklāti un neatlaidīgi izskaidroja partijas lozungus, tās stingro un konsekventu līniju — proletariāta varas iekārtošanu mierīgiem līdzekļiem. Tas galīgi satricināja komunisma ienaidnieku melīgos apgalvojumus, ka komunisti esot par varmācību un pilsoņu karu visur un visos gadījumos.

Revolūcijas gaitā tautas masas soli pa solim pašas pārliecinājās, ka vienīgi pareizo, patiesu tautas politiku piekopi tikai Komunistiskā partija. Strādnieki un zemnieki pakāpeniski novērsās no meņševikiem un eseriem un nostājās zem bolševistiskiem karogiem.

Pēc tam, kad Pagaidu valdība bija sagrāvusi mierīgo jūlija demonstrāciju, kas notika ar bolševistiskiem lozungiem, kļuva skaidrs, ka buržuāzija atklāti nostājusies uz kontrerevolūcijas ceļa un pārgājusi uzbrukumā tautai. Revolūcijas mierīgais periods izbeidzās. Tagad proletariātam vajadzēja ķerties pie ieročiem, lai atņemtu varu buržuāzijai. Šo jauno taktikas līniju, kas atbilda jaunajai situācijai, pieņēma partijas VI kongress. Bolševiki uzņēma kursu uz bruņotu sacelšanos. Kongressa pieņemtais manifests aicināja darbaudis gatavoties izšķirošajām kaujām, stāties cīņā par kolonās zem partijas karoga.

Komunistiskās partijas ietekme nemīlīgi pieauga. Līdz septembrim Petrograda un Maskavas Padomes jau bija kļuvis par bolševistiskās Leņina, kas toreiz atradās pagrīdē, savās vēstulēs partijas Centrālajai Komitejai, Petrograda un

Maskavas komitejai rakstīja, ka tautas lielākā daļa ir bolševiku pusē, un tāpēc viņi var ņemt un viņiem jāņem valsts vara savās rokās. Leņins izstrādāja arī konkrētu sacelšanās plānu.

10. oktobrī partijas CK sēdē, kurā piedalījās V. I. Leņins, pieņēma lēmumu par bruņotu sacelšanos. Sacelšanās vadīšanai tika organizēts centrs, ko vadīja Centrālā Komiteja un personīgi Leņins. Šai laikā Petrograda strādnieki jau bija organizējuši Sarkanā gvardi — revolūcijas bruņoto spēku. Garnizona karaspēka daļās, kā arī sevišķi svarīgos galvaspilsētās un tās apkārtnes punktos darbojās bolševiki — Kara revolucionārās komitejas komisari. Tūkstosiem sarkangvardu, revolucionāro zaldātu un matrožu gaidīja sacelšanās signālu.

Sacelšanās sākās Petrogradā 1917. gadā naktī uz 25. oktobra (7. novembra). Leņins no Smolņiņa pils pats vadīja bruņoto vienību darbību. Pārvarot kontrerevolūcijas pretestību, sacelšanās dalībnieki pēc noteikta plāna ieņēma svarīgākās stratēģiskās vietas galvaspilsētā. Buržuāziskā Pagaidu valdība tika gāzta.

II Viskrievijas Padomju kongress, kas sākās 25. oktobra (7. novembra) vakarā, pasludināja, ka visa vara pārgājusi Padomju rokās, un pieņēma Leņina ieteiktos dekretus par mieru un par zemi. Kongresā tika nodibināta pirmā Padomju valdība ar V. I. Leņinu priekšgalā. Par VCIK priekšsēdētāju ievēlēja J. M. Sverdlovu.

Pēc Petrograda revolūcija drīz uzvarēja visā Krievijā.

Uzvara, ko 1917. gada oktobrī izcīnīja Krievijas strādnieku šķira savienībā ar darba zemniecību, bija Leņina socialistiskās revolūcijas teorijas triumfs. Tā pavēra jaunu eru cilvēces vēsturē — kapitalisma sabrukuma un socialisma un komunisma uzvaras eru. Oktobra revolūcijas uzvara ir tautas masu revolucionārās jaunrades rezultāts, kas sasniegts Komunistiskās partijas vadībā.

Zem leņinisma karoga, Komunistiskās partijas vadībā padomju tauta nosargāja savas Dzimtenes brīvību un neatkarību, uzcēla socialismu un droši iet uz priekšu — uz komunismu.

A. Krasovs

Komjaunatnes gadadienai veltīts vakars

Sestdien, 27. oktobrī, finieru fabrikas „Vulkans” klubā pulcējās rajona un pilsētas komjaunieši un jaunieši, lai atzīmētu komjaunatnes 38. gadadienu. „Vulkana” klubā skatuvi rotā rajona komjaunatnes un pionieru organizācijas karogi. Kad zāle jau ļāvu pilna, komjaunatnes rajona komitejas sekretare b. Kociņa atklāja vakaru. Referata nolasīšanai vārdu dod rajona komitejas pirmam sekretaram b.

Ercīnam. Referents raksturo komjaunatnes darbību šajos aizvadītajos 38. gados, parāda tās avangarda lomu un aicina uz jauniem sasniegumiem.

Pēc svinīgās daļas seko mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi. Vairākas dziesmas un deklamācijas izpilda Kuldīgas II vidusskolas audzēkņi. Labi skan I. Šenkevičs izpildītā dziesma „Komjaunieši”. Ar interesi visi no-

klausījās N. Skurstenes A. Fadejeva romāna „Jaunā gvarde” fragmentu par komjauniešu patriotismu un kvēlo Dzimtenes mīlestību.

Priekšnesumi beigušies. Pašdarbniekus tagad nomaina muzika. Sākušās dejas. Jau ar pirmajām skaņām zālē valda ritmā griežas jauniešu pāri.

I. Ozola

VESTULE REDAKCIJAI

MŪSU KOLCHOZĀ NAV KĀRTĪBAS

Pēdējā gadā mūsu kolchozā „Jaunā gvarde” neiet tā kā vajadzētu. Ja dažus gadus atpakaļ bijām pārliecināti, ka jau tuvākajā nākotnē sasniegsim miljonus rubļu ienākumu, tad šodien viens otrs sāk šaubīties. Daudzi mūsu kolchozā nelevēro Lauksaimniecības arteļa statutus, palaižas laiskumā. Sāk klibot disciplīna, un arī valde tam nepievērš vajadzīgo uzmanību. Lai par šo vārdu patiesumu pārliecinātos, minēsim tikai dažus faktus no mūsu dzīves.

Papīru smērēšana nepalīdzēs

Kā jau zināms, mūsu būvbrigāde, kuru vada b. Štobis, ir tiešām īsta laiskuma paraugs. No šīs brigades Andrejs Ozols pat uzstādījis slinkošanās rekordu. Divos mēnešos viņš izpelnījies 6 izstrādes dienas. Par šādu rīcību gauzām sašutām. Šā gada 5. oktobrī sasauca pilnsapulci. Bija ieradusies tikai 43 arteļa biedri. Tur pacēlās jautājums par Andreja Ozola izslēgšanu no kolchoza. Visi klusēja. Dažas rokas gan pacēlās par izslēgšanu, bet sapulces vadītājs b. Bīkis noklīdzās: „Pieņemts vienbalsīgi”, un ar to sapulce beidzās. Taču Ozols tikai smejas par šādu lēmumu un saka, ka tam nesot likuma spēks. Arī mēs tam piekritām un atzistām to tikai par tādu joku dzišanu, jo nebija taču balsu skaitītāja un (nepilnīgas izziņas rezultātā) sapulcē piedalījās ļoti daudzi kolchoznieki. Pret šādu Statutu pārkāpšanu iebilda arī revīzijas komisijas priekšsēdētājs b. Balodis, bet tas netika ņemts vērā. Vēl gribam pateikt, ka neciešamā stāvoklī atrodas mūsu brūnājs, teļi, cūkas, nerunājot nemaz par sīkākām lopiem. Neticami, bet tomēr fakts, ka šajā gadā mums ir aizgājuši bojā 22 teļi. Kā stāsta veterinārs, tad, ja neuzlabos barošanas un turēšanas apstākļus, tādā pat liktenī draud vēl 20 teļi. Taču ko šajā jautājumā ir darijusi mūsu valde? Viņa sastādīja aktu un ar to arī apmierinājās. Taču mēs, kolchoznieki, samierināties ar to nevaram, ka smērē papīrus, no tā lopiem labāk netiek. Mūsu kolchozā ir arī atsevišķi cilvēki, kuriem piespīrināti zirgi ar aizjūgu. Viņi zirgus izmanto pēc saviem ieskatiem — trīs reizes nedēļā brauc uz Kuldīgu tirgoties.

Mazliet par liekēžiem vai radu būšanu

Gribas pasacīt arī to, ka pie mums valda kaut kāda radu būšana. Iznāk tā, ka viens skaita, otrs pieraksta, bet trešais paraksta. Lūk, piemērs. Biedrs Gobzmis mums skaitās par mellorācijas brigades brigadieru (pattiesībā tādas brigades vispār nav) un saņem izstrādes dienas. Viņa dēls ir sīknoļķitavas pārzinis, kas saņem un izdod kautos jērus un naglas bez svara un mēra. Mēs, kolchoznieki, redzam tikai, kur paliek jērs un āda, bet kas apēd tā gaļu — nav ziņu. Un par šo „darbu” arī viņš no mūsu kopējās kases saņem kārtīgu atalgojumu. Bet tagad par šā dela mātī. Viņa saņem izstrādes dienas par 2 benzīna mucu sargāšanu.

Pēdējā laikā šai ģimenei pat tika aprēķinātas izstrādes dienas par tirgošanos ar personīgajiem ābeļiem Rīgā un Leningradā. Visu

to zina mūsu kolchoza valdes priekšsēdētājs b. Daģis, taču viņš tikai piemiedz acis, un kā gan citādi, jo viņi no sievas puses priekšsēdētājam skaitās tādi attālaki radi.

Bet tagad par mūsu grāmatvedību

Kas attiecas uz mūsu kolchoza grāmatvedību, tad jāsap, ka tā ir sarežģītāka par visaugstāko matemātiku un tumšāka par visumšāko nakti. Rēķinvedis ir b. Grinovskis. Viņam ir arī palīgs, bet ja jūs gribēsiet atrast kādu dokumentu, tad šaubāties, vai tani dienā jums tas izdosies.

Nav iekārtotas ienākušo un izēsojo rakstu grāmatas. Ienākušie raksti mēģina kur kurais. Ļoti slikti stāvoklis ir ar izstrādes dienu aprēķināšanu. Ir tādi kolchoznieki, kas galīgi darba apmaksu nav saņēmuši par pagājušo gadu. Piemēram, Frīdis Gulbis tikai pirms dažām dienām saņēma apmaksu par iepriekšējā gada darbu. Bet tādu kolchoznieku, kas šodien nav ievesti kolchoznieku sarakstā par 1956. gada darbu, ir daudz vairāk. Piemēram, dzirņnieks Strautiņš tikai pirms pāris dienām zēlojās, ka grāmatvedis to laimam pierēģistrējis pie lopiņiem, jo kopējā kolchoznieku sarakstā viņa uzvārda neesot. Lūk, tādu un vēl citu nebūšanu mūsu kolchozā ir daudz. Tas radies tādēļ, ka pašam rēķinvedim ir izvērstā liela saimniecība. Kūti id 2 govīs, aizgaldā urkšķi tikpat cūku, bet dābala ganās 3 aitas. Tātad, kā redzam, rēķinvedim darba netrūkst. Vēl varam uzskaitīt daudz citu nebūšanu, kas traucē kolchoza virzīšanos uz priekšu. Taču pēc mūsu domām jau no visa minētā var spriest par nekārtībām mūsu mājās. Pašu spēkiem šīs nekārtības novērst nevaram.

Grupa lauksaimniecības arteļa „Jaunā gvarde” kolchoznieku

Redakcijas piezīme.

Pārbaudot daļu no minētiem faktiem, redakcija konstatēja, ka kolchozā „Jaunā gvarde” tiešām tiek pārkāpti Lauksaimniecības arteļa statuti. Neskatoties uz to, ka kolchozā šogad nav sagatavots pietiekamā daudzumā rupjās un sulīgās lopbarības, vairāki kolchoznieki ar saviem personīgajiem lopiem nogana sabiedriskos laukus. Tā 13. oktobrī kolchoza šofers Žaņa Rožkalns 2 govīs un 5 aitas ganījis pie kolchoza zirgu zārdiem, bet turpat netālu pie sīstiem auzu stātiņiem mierīgi gremoja vēl dažas govīs, un, protams, arī aitas. Šādi sabiedriskās mantas izsaimniekotāji jau sen bija jāsauc pie atbildības, bet kolchoza valdes viri apmierinājas ar to, ka daži no šīs sabiedriskās mantas izsaimniekotājiem ir tikai bridināti un par viņu turpmāko rīcību piemiedz acis.

Pilnīgi neciešamos apstākļos vēl pēc 20. oktobra „Liepkalni” novietnē mitinājās 36 teļi. Novietnē ir caurs jūms un grīdas nesalabotas. No ik dienas mirkšanas ūdenī teļi visi ir saslimuši, taču, lai šos dzīvniekus glābtu, kolchoza valde nav spējusi nekādus soļus. Nekārtības ir arī kolchoza grāmatvedībā. Kaut arī nesastapām uzskaitvedi, un nevalīgs bija arī pats grāmatvedis. Šāda kārtība kolchozā ilgāk turpināties nedrīkst. Par to jo nopietni jāpadomā kolchoza valde.

Pieredzes apmaiņai

TEĻU KOPEJAS

Ernas Pumpures
sasniegumi

Erna Pumpure par teļu kopēju kolchozā „Uzvara” strādā kopš dibināšanas. Šajos gados viņa ieguvusi labu praksi to audzēšanā, iemīlojuši savu darbu, ir kārtīga un akurata. Viņas čaklās rokas izaudzējušas 460 teļus! Visos šajos darba gados Erna Pumpure nav piedzīvojuši nevienu teļu krišanas gadījumu.

Pašreiz Ernas kopšanā ir 32 teļi vecumā no 1 līdz 6 mēnešiem. Šīnī laikā viņa katram teļam izēdina 180 kg pilnpiena, 670 kg vājpiena un atkarībā no teļu vecuma arī dažādas rupjās, sulīgās u.c. barības līdzekļus un panāk teļu dzīvsvāra pieaugumu caurmērā 640 g diennaktī, plānoto 600 g vietā.

Kas tad ir ievērojamās teļu kopējas darba sekmju pamatā? Vēl pirms rūpīga teļu ēdināšana. Vasarā teļi ganās aplokos un bez ganībās uzņemtas zāles vēl papildus saņem (atkarībā no vecuma) 3—6 kg vīķauzu zaļbarības, 250 g kokvilnas raušu, 20 g saldūdens kaļķu un 10 g vāramās sāls. Ganību periodā Erna Pumpure ietur šādu darba kārtību:

plkst 5.00 — jaunākos teļus dzirdina ar pienu, plkst. 5.30 — teļus izlaiž ganību aplokos, plkst. 11.00 teļus pārdzen kūti, dzirdina ar pienu, izēdina pļauto zaļbarību, spēkbarību un mineralvielas, plkst. 12.00 — tira teļus, plkst. 16.00 — teļus izlaiž ganību aplokos, plkst. 21.00 — teļus pārdzen kūti, dzirdina ar pienu, izēdina pļauto zaļbarību.

Kūti turēšanas periodā teļi caurmērā dienā saņem (atkarībā no vecuma) 4—7 kg piena un vājpiena, 1 kg pļavu un āboliņa siena maisījumu, 1,5 kg vasarāju labības salmu, ziemas pirmajā pusē — 4,5 kg lopbarības kāpostus, ziemas otrajā pusē — 2 kg lopbarības biešu. Papildus vēl katrs teļš saņem caurmērā 500 g kokvilnas raušu, 20 g saldūdens kaļķu un 10 g vāramās sāls. Katru dienu, ja vien laika apstākļi atļauj, teļus izlaiž 2—3 stundas ārā pastaigā. Visus darbus veic šādā secībā:

plkst. 5.00 — jaunākos teļus dzirdina ar pienu, vecākajiem izēdina daļu rupjās un sulīgās barības, plkst. 6.00 — teļus tira, plkst. 10.00 — teļus izlaiž pastaigu aplokā, plkst. 11.00 — teļus pārdzen kūti, plkst. 12.00 teļus dzirdina ar pienu, izēdina spēkbarību un mineralbarību, plkst. 14.00 teļus izlaiž pastaigu aplokā, plkst. 16.00 — teļus pārdzen kūti, plkst. 21.00 — teļus dzirdina ar pienu, izēdina atlikušo rupjo un sulīgo barību.

Kā ganību, tā kūti turēšanas periodā jaunākos teļus dzirdina ar pienu 3 reizes, bet vecākos — 2 reizes dienā.

Teļiem ir dziļā kūts, tāpēc lielu vēribu te pievērš pakaišiem. Teļus kūti tur grupu aizgaidos pa 3—4 katrā. Vienmēr pakaisot kūti ar sausiem kūdras pakaišiem, teļi jūtas ļoti labi.

Liels palīgs Ernai Pumpu-

rei ir ganību aploki. 4 ha ganību platība sadalīta 5 aplokos. Taču tas nav pietiekami. Ap teļu kūti ir pietiekamas ganību platības, un kolchoza valdei katrā ziņā jāierīko šeit vismaz 8 aploku sistēma 6 ha platībā. Tomēr jāsaprot, ka Erna Pumpure ir viena no tām retajām teļu kopējām, kas teļus gana aplokos. Tas ir labs sasniegums, par ko jācīnās katrā mūsu republikas teļu kopējai.

Lopbarības bāzes nostiprināšanā savas grupas teļiem daudz darījusi pati teļu kopēja. Arī šogad viņa priekšzīmīgi apkopusi 0,35 ha lielu piefermas lauciņu un pašreiz izmanto katru brīvu stundu, lai novāktu bagātīgo lopbarības kāpostu, lopbarības biešu un kartupeļu ražu.

Jā, darba Ernai Pumpurei ir pilnas rokas. Katrs lopkopis zina, cik uzmanīgi jāstrādā ar jauniem dzīvniekiem. Jaunu dzīvnieku organisms ir daudz jutīgāks nekā pieaugušu. Teļi Ernai nekad neslimo, bet dažkārt tikai kādam rodas caureja. Tad teļkopēja pagatavo ozolmizu novārījumu parastās tējas stiprumā un dod to dzert piena vietā. Teļiem dažkārt šāda rūgta dzīra nav pa prātam un gadās „slimniekam” ar varu to ieliet mutē. Tomēr šis līdzeklis palīdz. 1—2 dienu laikā caureja izzūd un teļš ir atkal vesels un spīdīgs. Kokvilnas raušu izēdināšanai Erna pievērš sevišķu uzmanību. Viņa zina, ka šajos raušos sastopamā inde gosipols ir sevišķi bīstama jauniem dzīvniekiem. Tāpēc viņa vienmēr kokvilnas raušus pirms izēdināšanas aplej ar vērdošu ūdeni. Tas zināmā mērā gosipolu iznīcina un padara teļiem nekaitīgu.

Daudz darba prasa arī piefermas lauciņa apkopšana. Visi darbi jāizdara pašas spēkiem — pat zemes aršana un sastrādāšana. Un tomēr Erna atrod arī laiku atpūtai un grāmatām. Viņai ir daudz grāmatu, starp tām arī viņas specialitātē. Erna seko visam jaunam un progresīvam. Kad iepazīstināju centīgo teļu kopēju, kas audzē piefermas lauciņā lopbarības kāpostus, ar Rīgas rajo-

na padomju saimniecības „Saliņa” agronoma Roberta Kalniņa ilggadīgo pieredzi lopbarības kāpostu audzēšanā, izstādot pavasari katrā ligzdā 2 dēstus parasti stādāmo 1 dēsta vietā, kas dod lapotāku un tātad arī augstvērtīgāku lopbarības kāpostu ražu, atsaucīgā lopkope apņēmas šo paņēmieni ieviest savā darbā.

Bet būtu nepareizi domāt, ka teļu kopējai Ernai Pumpurei nav arī savu „bēdu”. Erna zina, ka viņas teļiem nepieciešami lopbarības kaulu milti, kas ir ļoti vērtīga mineralviela un obligāti nepieciešami teļu augšanai un attīstībai, sevišķi kaulu veidošanai. Taču Kuldīgas rajona patērētāju biedrība kolchoziem to neapgādā. Cikreiz Kables MTS galvenā zootehniķe b. Oškāle un kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Muižnieks nav par to runājuši ar patērētāju biedrības vadītājiem, tomēr viņi, kā saka, neliekas ne zinīs par lopkopju vajadzību apmierināšanu.

Lielus ienākumus kolchozam „Uzvara” devusi teļu kopēja Erna Pumpure. Šīnī gadā vien caur Republikānisko šķirnes lopu sagādes kantori pārdoti 33 viņas koptie teļi 160—200 kg dzīvsvārā katrs, par ko kolchozs ienēmis 40.000 rubļu. Bet tas nav viss. Labi ēdināto un izaudzēto teļu pārdošana valstij ar uzviņu sedza kolchozam obligātās valsts piegādes nododamo gaļas daudzumu. Lūk, panākums. Kolchozs visu valstij piegādājamo gaļas daudzumu sedz, realizējot šķirnes jaunlopus.

Krietns darbs tiek panācīgi arī apmaksāts. Par katrām 10 kg teļu dzīvsvāra pieauguma teļu kopējai aprēķina 1,1 izstrādes dienu. Turklāt Erna Pumpure ir īsts meistars dzīvsvāra pieaugumu iegūšanā ar minimālu barības vienību patēriņu. Literatūrā norāda, ka vecumā no 1—6 mēn. teļi vidēji uz katra dzīvsvāra kilograma pieaugumu patērē 4—4,5 barības vienības. Ernai Pumpurei, turpretī, vajaga tikai 3—2,5 barības vienību katra kilograma teļu dzīvsvāra pieaugumam. Gūstot šādus panākumus, šogad Erna Pumpure nopelnījusi jau 726 izstrādes dienas. Par izpelnītājam izstrādes dienām izmaksāja 3 rubļi 56 kapeikas naudā un 1,132 kg graudu. Šogad kolchoznieki cer saņemt vairāk. Papildapmaksā teļu kopēja Erna Pumpure ik gadus saņem vienu 2 mēnešus vecu teļu.

Lopkopība — mūsu kolchozu galvenais ienākumu avots. Pielikt visas pūles lopkopības produktivitātes kāpināšanai ir katra lopkopja pienākums un goda lieta. Sekosim ievērojamās teļu kopējas Ernas Pumpures piemēram!

R. Folkmanis,
Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūta zinātniskais līdzstrādnieks

Par darba apmaksas noteikšanu
kolchozos pēc iegūtās produkcijas

A. Krauklis,
LKP rajona komitejas sekretārs Kables MTS zonā

(3. turpinājums)
Darba apmaksas
kolchozu vadošajiem
darbiniekiem

Pamata izstrādes dienas kolchoza vadošiem darbiniekiem būtu jāaprēķina tieši balstoties uz plānoto ražu laukkopībā un plānoto produkcijas ieguvu. Par plāna pārsniegšanu būtu jāparedz zināma pieskaite un premijas, bet par plāna nesasniegšanu — attiecīgas atskaites. Šajā nolūkā kompleksās brigades organizatoriski labi jānoformē ar noteiktu sējumu platību un mājlopu skaitu. Lopbarības ražošana jānostāda tā, lai katra kompleksā brigade saražotu pati sev nepieciešamo lopbarību sabiedriskajam ganāmpulkam. Vēlams būtu arī katrai brigadei sastādīt savu ienākumu-izdevumu tāmi. Piemēram, kompleksās brigades brigadierim izstrādes dienas varētu uzskaitīt kā to praktizē daži vecāko republiku kolchozi par sekojošiem rādītājiem: 1) par katru tonnu kāpostu 1,1 līdz 2 izstrādes dienas, ņemot vērā, vai tie agrie vai vēlie kāposti. Tāpat par pārējiem dārzājiem — gurķiem, tomātiem, kartupeļiem utt.; 2) par katru centneru graudu pēc ekvivalenta tās pielīdzinot maizes labībai — 0,5—1,2 izstrādes dienas; 3) par cukurbiešu ieguvu — 1—1,2 izstrādes dienas par tonnu. Tāpat aprēķināt arī var par siena un skābarības ieguvu attiecīgu skaitu izstrādes dienas.

Lopkopībā kompleksās brigades brigadieriem var uzskaitīt

2—4 izstrādes dienas par katrām 1000 litriem piena un attiecīgas izstrādes dienas par katru kilogramu gaļas, vilnas, olām, zivīm un medu. Brigadiera palīgs nebūtu vajadzīgs, bet būtu vajadzīgs pagaidām kolchozā zootehniķis, kas kārtotu ganāmpulku izkopšanas, mājdzīvnieku kopšanas un turēšanas jautājumus.

Kolchoza priekšsēdētājam 1 izstrādes dienu varētu noteikt par sekojošiem rādītājiem: 1) par 25 tonnām skābarības, 2) par 5 tonnām jebkuru graudu, 3) 15 tonnām kartupeļu, 4) 15 tonnām dārzāju, 5) 10 tonnām siena.

Tāpat priekšsēdētājam nosaka izstrādes dienu skaitu pēc attiecīgiem lopkopības produktiem. Saprotais, ka normas vajaga diferencēt atbilstoši katra kolchoza specifiskiem apstākļiem. Arī lauksaimniecības specialistiem būtu ieteicams noteikt apmaksu izstrādes dienās atkarībā no iegūtās produkcijas. Kolchoza vadošiem darbiniekiem būtu jāatstāj attiecīgas piemaksas, t. i., izstrādes dienu pieskaitījums atkarībā no darba staža. Tāda kārtība nostabilizētu kadru sastāvu un celtu viņu interesi par saimniecības organizāciju un ekonomisko stāvokli.

Tādi būtu daži apsvērumi par darba apmaksas kārtošana un diferencēšanas jautājumiem atkarībā no iegūtās produkcijas. Pēc pievestiem pamata principiem katram kolchozam būtu vēlams izstrādāt pabeigtu sistēmu jaunai darba apmaksas kārtībai.

Administratīvajā komisijā

Administratīvā komisija nolēmusi turpmāk protokolus izskatīt sabiedrisko noteikumu neievērotāju darba vietās, kas dos iespēju izraisīt liela sabiedrības aktivitāti pret tiem. Pirmās šādas sēdes jau notika.

20. oktobra sēdē administratīvā komisija MRS izskatīja pilsoņu Dieziņa un Žeivata lietas. Pilsonis Dieziņš bieži lietoja reibinošus dzērienus un nepieklājīgi uzvedās sabiedriskās vietās. Uz biedru aizrādījumiem nereaģēja. Nepieklājīgi b. Dieziņš nesen uzvedās restorānā „Venta”, kur lamājās necenzētiem vārdiem, aizskāra pie blakus galdiem sēdošos restorāna apmeklētājus, par ko arī milicijas darbinieki viņam sastādīja protokolu. Administratīvā komisija Dieziņu sodīja ar 50 rubļiem. Piedauzīgi uzvedās arī Žeivats. Šā gada oktobrī Žeivats piedzēries gulēja apstādījumos, par ko viņam sastādīja protokolu. Arī Žeivatu administratīvā komisija sodīja ar 50 rubļiem. Septembrī un oktobrī administratīvā kārtā sodīti MRS strādnieki Blūms, Balandins u.c.

25. oktobra sēdē fabrikā „Vulkans” izskatīja trīs protokolus, ko milicijas darbinieki sastādījuši fabrikas strādniekiem Visvaldim Biteniekam, Štromanim un Dapiļčenko.

Šā gada oktobrī huliganiski izturējies Bitenieks, kurš piedzēries uz ielas iesita pilsonim Gudrupam, lamājās necenzētiem vārdiem un pretojās milicijas darbiniekiem, kāpēc viņa nodarījums kvalificējams pēc kriminālkodeksa 74.

panta un tikai ņemot vērā, ka pēdējam ir ģimene un viņš rūgti nožēloja notikušo, Biteniekam sastādīja protokolu par sabiedriskās kārtības neievērošanu. Administratīvā komisija viņu sodīja ar 100 rubļiem.

Vairākkārt administratīvā komisija par sabiedriskās kārtības noteikumu neievērošanu sodījusi Dapiļčenko. 25. oktobrī viņam no jauna nācās stāties administratīvās komisijas priekšā, kas viņu par pieaudzīgu uzvešanas sodīja ar 100 rubļiem. 1939. gadā dzimušais Štromanis nepieklājīgi uzvedās restorānā „Venta”. Piedzēries viņš lamājās necenzētiem vārdiem, aizskāra citus pilsoņus.

Katra pilsoņa pienākums aizrādīt sabiedriskās kārtības neievērotājiem, ka viņu rīcība ir nepareiza un nav savienojama ar socialistiskās sabiedrības sadzīves normām.

F. Jaunbelzējs,
rajona administratīvās komisijas priekšsēdētājs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Galvenie Vācijas vienības atjaunošanas nosacījumi

Nesen publicēts ziņojums par notu apmaiņu starp Vācijas Federatīvās Republikas (Rietumvācijas) valdību un Padomju Savienības valdību Vācijas atkalapvienošanas jautājumā. Ievērojot vācu tautas vairākuma prasību atjaunot Vācijas vienību, Rietumvācijas valdība šoreiz mēģinājusi novēlēt no sevis un no rietumvalstīm vainu par faktisko pretošanos šā svarīgā uzdevuma atrisināšanai. Turpretim ir zināms, ka, iestādamās rietumvalstu militārā blokā, kas vērstas pret PSRS un citām mieru mīlošajām valstīm, VFR valdība stipri kaitējusi Vācijas nacionālās vienības atjaunošanas lietai. Vēlāk stāvoklis vēl vairāk sarežģījies tāpēc, ka Rietumvācijas varas iestādes sākušas vajāt demokrātiskos spēkus, aizliegus Vācijas Komunistisko partiju un realizē militarizācijas programmu.

Visu šo cēloņu dēļ Vācijas vienības atjaunošanas jautājuma atrisināšana ieilgusi, un atbildība par to gulstas uz Rietumvācijas, kā arī ASV, Anglijas un Francijas valdībām.

Padomju valdības notā norādīts, ka mūsu zeme vienmēr prasījusi un joprojām prasa atjaunot Vācijas kā miermīlīgas un demokrātiskas valsts nacionālo vienību. Pašreizējais apstākļos, kad Vācijā ir divas patstāvīgas valstis (Vācijas Demokrātiskā Republika un Vācijas Federatīvā Republika), kurās ir dažādas sabiedriskās iekārtas, ko uzdevumu var atrisināt vienīgi, ja abas vācu valstis vienosies savā starpā. Tomēr VFR valdība

ietiepi atskāns no tuvināšanās un sadarbības ar VDR, izturas pret Vācijas Demokrātisko Republiku naidīgi un mēģina to ignorēt. Šis apstāklis padara vēl grūtāku Vācijas vienības atjaunošanu.

No padomju notas izriet, ka Vācijas atkalapvienošanas intereses prasa vispirms grozīt VFR valdības politisko kursu, kas pārvērš Rietumvāciju par jauna kara sagatavošanas perēkli, un panākt abu vācu valstu tuvināšanos.

Padomju notā skartas arī VFR un Padomju Savienības attiecības. Tā kā šīs attiecības arvien vēl nevar uzskatīt par apmierinošām, Padomju valdība izsakās par to uzlabošanu un norāda, ka normālu attiecību attīstīšana starp PSRS un VFR palīdzēs arī atrisināt Vācijas nacionālās vienības atjaunošanas uzdevumu.

PSRS un Japānas attiecību normalizēšanas nozīme

PSRS un Japānas sarunu sekmīgo iznākumu visā pasaulē apsveic kā svarīgu ieguldījumu miera nostiprināšanā un starptautiskā saspīlējuma mazināšanā.

Japānā PSRS un Japānas attiecību normalizēšanu apsveic galveno politisko partiju un arod biedrību vadošie darbinieki, kā arī komersantu apriņķu pārstāvji. Viņi uzskata, ka šī normalizācija paver Japānai lielas iespējas piekopt neatkarīgāku ārpolitiku un paplašināt ekonomiskos, politiskos un kultūras sakarus ar mieru mīlošajām zemēm. Tiek izteikta cerība, ka tagad darīs galu noteiktai ASV apriņķu mēģinājumiem nepieļaut Japānas senso ekonomisko sakaru atjaunošanu ar Padom-

ju Savienību un Ķīnas Tautas Republiku, mēģinājumiem, kas tik ļoti kaitē Japānas ekonomikas attīstībai. Laikraksts „Asahi” uzsver, ka PSRS un Japānas vienošanās jāizmanto kā izejas punkts, lai attīstītu jaunu, no ASV mazāk atkarīgu ārpolitiku. Cits japāņu laikraksts — „Mainici” — izsakās, ka tagad Japāna var revidēt savas attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm un atteikties no aklas sekošanas ASV politikai.

Miera atjaunošana un draudzību, labu kaimiņattiecību nodibināšana starp PSRS un Japānu ir ļoti svarīga ne tikai šim divām zemēm vien. Eģiptes laikraksts „Al-Masa” pamatoti norāda, ka PSRS un Japānas vienošanās paplašina miera un drošības zonu un nostiprina ticību, ka arī citas starptautiskas problēmas tiks atrisinātas miera ceļā. Par to raksta arī indiešu avīze „National Guardian”, uzsvērdama, ka PSRS un Japānas attiecību normalizēšana „veicinās tālāku saspīlējuma mazināšanos Austrumāzijā”.

Taču ne visiem patīk Padomju Savienības un Japānas sarunu rezultāti. Piemēram, tie nav pa prātam tām ASV apriņķiem, kas nevēlas miera nostiprināšanos starp tautām. Tomēr šo apriņķu mēģinājumi mazinātsarunu rezultātu nozīmi nesēj slēpt acīm redzamo faktā, ka Padomju Savienības un Japānas attiecību normalizēšana ir jauns un liels mierīgas līdzās pastāvēšanas politikas panākums, politikas, kas atbilst visu zemju tautu visdziļākajām interesēm.

I. Lapickis

SPORTS

„Vulkans” — Ventspils 5:1

Svētdien Kuldīgas „Vulkans” futbolisti Ventspilī draudzības spēlē tikās ar turienes futbolistiem. Šoreiz spēlēja vairāki jaunatnes komandas spēlētāji un komanda laukumā izgāja šādā sastāvā: Menckops (vārtos), Freimanis, Kuršinskis, Tomašs, Poriņš, Rozentāls, Katucāns, Plisko, Porgailis, Strautmanis un Hercenbergs.

Spēle iesākās ar abu komandu straujiem uzbrukumiem, bet drīz spēles iniciatīvu pārņēma kuldīdznieki un atklāj rezultātu. Vārtus gūst Katucāns, Plisko un pirmais puslaiks beidzās ar rezultātu 3:0.

Basketbolā pārāki ventspilnieki

Svētdien Ventspilī notika draudzības sacensības basketbolā starp Ventspils un Kuldīgas „Daugavas” viriešu komandām. Šīs sacensības tikai divi spēlētāji bija no Kuldīgas izlases pamatsastāva. Komanda spēlēja šādā sastāvā: Šternbergs, Zeberliņš, Bernchards, Priekalns un Maurs.

Jau ar pirmajām minūtēm izvēršas ļoti spraiga cīņa, tomēr vērojams kuldīdznieku pārākums. Ļoti daudz piespēļu pārķer un grozus gūst Šternbergs. Spēles 11. minūtē rezultāts jau 22:11 Kuldīgas labā. Tad laukumu atstāj Šternbergs un nedaudz minu-

Otrā puslaika sākumā ventspilnieki ar straujiem uzbrukumiem grib zaudēto atgūt, bet tas neizdodas. Tad kuldīdznieku aizsardzība kļūdas un iesit bumbu paši savos vārtos. Rezultāts 3:1. Tāds rezultāts nepastāv ilgi, un vulkanieši gūst vēl divus vārtus. Līdz ar to draudzības spēle noslēdzās ar rezultātu 5:1 Kuldīgas „Vulkans” labā.

Jāpiezīmē, ka laukumā neapmierinoši spēlēja jaunatnes komandas spēlētāji Porgailis un Poriņš, bet no labās puses ar enerģiju un centību sevi parādīja Menckops, Hercenbergs kā arī Rozentāls.

A. Cintis

Aizrādījumi

Lai apmierinātu lasītāju pieprasījumu, pagarināta abonementu pieņemšana demokrātisko valstu izdevumiem 1957. gadam līdz šā gada 9. novembrim. Abonementus pieņem Kuldīgas sakaru kantori „Preses Apvienībā”.

Kuldīgas rajona sakaru kantoris „Preses Apvienība”

Sākot ar šā gada 12. novembri Kuldīgas rajona remontu un celtniecības kantora DOSAAF pirmorganizācija rīko motocikļu vadītāju kursus. Ieinteresētiem pieteikties rajona DOSAAF komitejā līdz 10. novembrim.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(29. turpinājums)

Ir viņiem vēl tāds līdzeklis — cilvēku apmelošana. Lūk, te mums vienu kolchoznieku. Gračevu, noveda tik tālu, ka līn kaut vai cipāl Atskaites sapulcē Gračevs pajautāja: kāda nolūka dēļ Jegors Trapeznikovs ar Bezfamijņu veselību kaudzi slēna nav ņēmuši uzskaitē — pārdot gatavojušies vai arī uz mājām aizvest? Bet Trapeznikovs pagriežas un uz viņu: „Tu, vlasovietī, dzimtenes nodevē, kādas tev tiesības savu balsi pacelt?” Tā ir plesēja viņam to „vlasovietī”. Izraudzīja komisijs, izdarīja izmeklēšanu. Es arī biju komisijā. Par Gračevu nav nekādu materiālu. Ne emgabe, ne kara komissariatā, nekur nekā nav. Skaidra apmelošana! Bet Gračevs bija gūstā — tas ir zināms. Pirmajos kara mēnešos ievainots ple Jaņas krita gūstā, plecus gadus sabīja par nometnēm pie vāciešiem un amerikāņiem. To visi zina. Dokumenti viņam ir mūsu organu izdoti, pārbaudi izgājis. Bet attiecībā uz vlasovietī Trapeznikovs izdomāja un palaida tādas tenkas: kāds frontē esot viņam teicis, ka redzējis Gračevu kaujā pie vlasoviešiem, pēc izskata pazinis. Tā viņi dara! Cilvēks pateicis vārdu — uzreiz viņam sprūsis mutē! Bet ja ne ar apmelošanu, tad kaut ko citu izdomā. Ar darbu norīkojumiem nomoka. Kolchozā ir tādi darbi, ka visiem jau sen redzams: normas neder. Lai cik tu būtu labs strādnieks — ir divdesmit piecas simtdaļas dienā neizpelnis, kaut vai pārplīstl Jāpārskata, jādod paretas normas. Bet nepārskata! Ti-

šām! Lai būtu ar ko sodīt ļaudis par kritiku. Uzstāties sapulcē, lūk, tev darba uzdevums visai nedēļai tādā darbā, kur pierakstis nulli bez vieninieka. Gudri dara! Ar kailām rokām viņus nepaņemsi.

Slaucēja Zalceva, kuru Dolgušins ciemā satika vēlreiz, kad viņš ar Zeļenski gāja no darbnīcām uz kantori, teica:

— Mēs jau esam tā ir pieradušas saprast, ka ne viss tas nāk no partijas, ko te dara mūsu vietējie partijnieki. Klausamies pa radio Maskavā — lūk, tur partija ar mums runā, tā ir viņas balss. Lasām avīzes, Cekas lēmumus — tie ir partijas vārdi. Bet saviem jau valrs vēribas nepievēršam. Ja tu reiz runā vienu, bet dari citu — kas tu par partijnieku? Kaut jūs arī skaitāt Charitonu Bezfamijņu par komunistu un saucat viņu uz sapulcēm un rajona komitejā viņš kaut kur uzskaitē pieņemts, bet mēs viņu, viena alga, par partijas biedru neatzīstam. Ne jau tāda ir partija kā mūsu Charitons! Mēs neticam, ka partija uz tādiem tukšu salmu kūlējiem balstās! Mēs visu saprotam: kur ir partija — un kur līdzskrējēji, kas partijai plesmērējušies. Šitie pagāni mūs no tā ceļa nenovēdīs, pa kuru Ceka mūs sauc, viņu dēļ mēs savu ticību nepazaudēsim. Bet grūti tomēr mums, kolchozniekiem, kad, lūk, tādi ļaudis ir mūsu partijas organizācijā!...

Sarunas ar kolchozniekiem tā satrauca Dolgušinu, ka viņš, droši vien, arī nebūtu varējis šodien aizbraukt mājās, neko nelīdzarīgs, nešāks tūlīt uz vietās rīkoties, lai izbeigtu šīs nebūšanas kolchozā.

Ari Zeļenskis bija noskaņots spert izšķirošus soļus. Viņš teica:

— Pirms kāda laika mums lauksaimniecībā bija tā: visi skatījās uz kaimiņu, ka tur vēl slīktāk. Sākās kritizēt kādu kolchoza priekšsēdētāju, bet viņš: „Ko jūs man esat piesējušies? Lūk, pie kaimiņiem „Sarkanajā arājā” vēl slīktāk nekā pie mums.” Bet „Sarkanajā arājā” saka: „Mēs arī nesam paši pirmie no apakšas, lūk, „Ausmā” vēl slīktāk”. Lūk, tā spēš viens aiz otra. Bet tagad vajag, lai visi skatītos, ka kaimiņiem vēl labāk. Visi virzās pret kalnu bet kāds taču bremzē. Tagad labā ir vairāki! Un kur vēl palicis, lūk, tāds ļaunums kā šeit, vajag mesties tam virsū ar visiem spēkiem un iznīcināt. Uz slīkto jātais medības kā uz vilkiem! Ņemt viņu krustgūnisi!

— Lai visi skatītos, ka kaimiņiem labāk, jā! Tieši tas vajadzīgs. — Dolgušinam ļoti iepatikās izteiciens, viņš vairākas reizes to atkārtoja. — Rudenko, Šukins, Nečipurenko, Gribovs — visi godīgi stāvējis pie darba. Komunisti. Sapratusi momenta svarīgumu. Man sestajā gadu desmitā nācās sākt it kā jaunu dzīvi. Visu no sākuma. Pārsvieda metalurgu uz lauksaimniecību. Lauki, kurus esmu redzējis tikai gleznās, ļauni ļaudis, ļauns darbs. Nu ko, cik vēl man spēku atlicis, visu ielīksu šeit, bet partijas pavēli izpildīšu. Mēs varētu vienā gadā mūsu MTS ar visiem zonas kolchoziem izvilkt pirmrindniekos! Bet šis Bivalchcs grūz dūcil mugurā. Nodevējs! Vīliki medības — uz tādu jaunumu! Pareizi!

Zeļenskis starp citu pastāstīja arī par sevi, kā viņš kļuvis partijās darbinieks.

Partijā viņš iestājies frontē četrdesmit trešajā gadā. Pēc demobilizācijas no armijas viņu, divdesmit piecus gadus vecu jaunekli, rezerves kapteini, rajona komiteja nosūtīja par ražošanas arteļa „Herkulss” priekšsēdētāju. Taču viņam nenācās lauzīt galvu par viņam jauno darbu, studēt alus, chalvas, dzeņu ražošanu. Arteļa viņa vietā strādāja tehniskais vadītājs, bet viņš pats cauru zlemu un vasaru pavadīja par pilnvaroto kolchozos. Vēlāk, Borzova laikā viņu panēma rajona komiteja par instruktoru. Šis darbs bija tāš pašas kampanjas — mūžīgo izbraukumu pa kolchoziem, lai izpildītu „stūmeja” lomu, — turpinājums. Šajos komandējumos ar partijas darbu viņam nācās nodarboties vismazāk. Zeļenskis nebija mierā arī ar Martinovu — par viņa neuzmanību pret partijas rajona komitejas aparātu darbiniekiem. Martinovs visas rūpes veltīja kolchozu priekšsēdētāju kadriem, acīm redzot, izņemot labus priekšsēdētājus, vairāk viņam neko nevajadzēja. Uz aparātu skatījās kā uz rīkojumu izpildītājiem un rakstvežiem. Ir kam izmeklēt sūdzības un atbildēt apgabala komitejai uz atsūtītajiem papīriem, un pietiek. Instruktorus viņš nemācīja, kā viņiem organizēt savu darbu, lai arī viņiem būtu interesantāk dzīvot pasaulē, lai arī viņi redzētu kaut val kādus savas darba rezultātus. Vispār līdz partijās pirmorganizācijām, līdz kolchozu lerindas komunistiem Martinovam kaut kā rokas nesnie-dzās.

Kad organizēja zonālās grupas, Zeļenskis pats izprasījās uz Nadeždinskās MTS — tomēr tuvak dzīvam darbam, cilvēkiem. Taču arī

šeit istu apmierinājumu darbā viņš neatrada.

— Apņicis man, Christofor Daniļč, — viņš telca, — lūk, tā staigāt kā klaiņojošam apustullim no kolchoza uz kolchozu. Man ir četri kolchozi — tāpat ne par vienu kā nākas neatbilst. Un ko es arī varu izdarīt ar saviem padomiem? Amats man nekādas lielas tiesības neded. Kur partijas organizācijās viss labi, tur arī bez manis iztikas, bet, piemēram, tā kā šeit, „Ausmā”, tiesību nepletiel, lai stāvokli uzlabotu. Kas par labumu dot padomus, teiksim, Čaiklam? Viņam jādod pa kaklu, par sekretaru viņu ilgāk nedrīkst turēt nevienam dienai! Vairāk labuma ar savu darbu es atnestu, ja sēdētu kaut kur vienā vietā par kolchoza partijas organizācijas sekretaru. Kaut vai šeit „Ausmā”. Nav mums atbrīvoto sekretaru — labi, nevajag algas, lai let uz izstrādes dienām. Skatītu par manu uzdevumu visu kultūrmasu darbu, kolchoznieku mācības, un par to lai skaita izstrādes dienas. Nu, un vadītu partijas pirmorganizāciju. Komjauniešiem palīdzētu. Lūk, tad var izdarīt kaut ko redzamu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas spirta rūpniecīcai steidzīgi vajadzīgi strādnieki un strādnieces transportā un iekšējam darbam. Pieteikties pie direktora levu-kalnu ciema PEĻČOS. Telefons Peļči 1.